

„AKKOR MOST VAN VAGY NINCS?” IDŐSKORÚAK SZEGÉNYSÉGE A MAI MAGYARORSZÁGON

Dr. Fábrián Gergely

Debreceni Egyetem, Egészségügyi Kar, Gerontológiai Tudományos Koordinációs Központ,
4400 Nyíregyháza, Sóstói u. 2-4

A társadalmi egyenlőtlenségekre és szegénységre vonatkozó hazai és nemzetközi összehasonlító kutatások egybehangzó eredménye, hogy a nyugdíjrendszerek beérésével, valamint indexálásával az idős generációk szociális helyzete biztosított, hiszen körükben jelentősen csökkent a szegénységben élők száma és aránya. Egyes elemzések néhány speciális csoport nehéz helyzetére (pl. egyedül élő özvegyek) felhívták ugyan a figyelmet, a kutatók érdeklődése azonban elsődlegesen a fiatalabb korosztályok, főleg a gyermekek körében növekvő szegénység felé irányult.

A „megnyugtatónak” tűnő helyzet mögött azonban számtalan egyenlőtlenségi dimenzió tárható fel. Nemzetközi összehasonlító kutatások arra a következtetésre jutottak, hogy az idősek társadalmában is jelentős különbségek vannak, az életkor növekedésével szignifikánsan nő a szegénységben élők aránya, különösen az idős nők esetében.

A nemzetközi kutatások másik szignifikáns eredménye, hogy az idősek szegénysége azokban az országokban a legalacsonyabb, ahol az állami transferek a legmagasabbak, és megfordítva ott a legmagasabb, ahol alacsony az állami hozzájárulás aránya, a rendszer elsődlegesen az öngondoskodás pillérére nyugszik.

A közeljövő jelentős problémája, hogy a mai középkorúak korosztálya 10-15 év múlva nyugdíjas lesz, ami egyszerre okoz problémát a társadalomnak, s egyben maguknak az érintetteknek, hiszen ha a mai nyugdíjrendszer nem változik, tömegeknek lesz megélhetési problémája aktív életszakaszának befejezése után.